

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za in serate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsakokrat.

Glasiilo koroških Slovencev

Leto XXVII.

V Celovcu, 1. februarja 1908.

Štev. 5.

Današnja številka obsega 6 strani.

Pozor!

Vse one častite naročnike „Mira“, ki so si list naročili v letih 1905, 1906 in 1907, pa ga do danes niso še plačali, opozarjamo tem potom vljudno, naj nam list ali vrnejo, ali pa zaostalo naročnino v teku 14 dni poravnajo, oziroma nam naznanijo svoje želje, da se vemo ravnati.

Po preteku tega časa bomo primorani dolžnikom list ustaviti.

Upravništvo „Mira“.

G. Grafenauer dela, a deželni odbor je počasen.

V zadnjem zasedanju koroškega deželnega zbora je poslanec g. Grafenauer v proračunski debati spravil tudi regulacijo Meže in Bele v razpravo ter ostro, a stvarno bičal nemškonarodno stranko, ki dela razloček med zgornjo in spodnjo Koroško, za katero se izdajejo v to svrhu svote, ki so komaj obresti v primeri k onemu kapitalu, ki se na zgornjem Koroškem porablja. Res je sicer, da je zgornja Koroška glede hudournikov bolj nesrečna in bolj potrebna kot spodnja Koroška; a s tem, da zadeva o regulaciji Meže le še tako životari, regulacija reke Bele pa pravzaprav spi, s tem se kot zastopnik tega okraja ne more zadovoljiti. Odgovarjal mu je g. poslanec Artur Lemiš kot zastopnik dež. odbora. Rekel je, da so glede regulacije Meže nastala neka nasprotstva med interesenti (deležniki) in raditega regulacija Meže začasno počiva. Ko bodo ta nasprotstva premagana, se bo tudi regulacija Meže od Prevalj do Guštanja izvršila. Glede Bele je omenil, da ko bi se zidala v tistem kraju železnica, bi bila Bela že tudi regulirana; nakar mu je posl. Grafenauer odgovoril, da v obeh slučajih ne zadene krivda prizadetega ljudstva, ampak mogoče kakega grofa ali velikaša in da mu ta odgovor nikakor ne zadostuje. Tekom leta se je obrnil posl. Grafenauer v tej zadevi glede podpore za nekatere oškodovane posestnike na sl. c. kr. vlado in na dež. odbor s sledečim dopisom:

Slavno c. kr. okr. glavarstvo!

Posestnik, p. d. Račev iz Farske vasi pri Prevaljah se je pismenim potom obrnil do mene s pritožbo, da je reka Meža pri zadnjem hudem deževju prestopila svoje bregove ter mu poplavila vse njegovo obrežno polje tako, da bo bržkone vse žito pokončano, in da trpi vsled tega jako občutno škodo. Nadalje prosi, da se mu naj po možnosti škoda vsaj olajša, obenem pa se uravnava Meže uresniči.

Ker je tega posestnika g. župan prevaljski s hladnimi besedami odslovil, usojam si vdano podpisani, v svesti si, da c. kr. vlada upošteva vse opravičene želje svojih državljanov in po možnosti tudi olajšava bedo posameznih posestnikov, obrniti se do sl. c. kr. okr. glavarstva s prošnjo: Sl. c. kr. okr. glavarstvo naj blagovoli na to mojo prošnjo cenitev po preplavljenju reke Meže napravljene škode odrediti, prizadetim posestnikom škodo po možnosti olajšati, obenem pa tudi, da se sl. c. kr. deželna vlada opozori, da deželnemu odboru izvršitev uravnave Meže od Prevalj do Guštanja v koroškem deželnem zboru nujno priporoči in tako posestnike teh krajev nadaljnje škode obvaruje.

Od deželne vlade je dobil z dne 13. julija 1907, št. 11.360 (regulacija Meže), dobesedno v slovenščino prestavljen odgovor:

S poročilom z dne 9. junija t. l., št. 14.873, je predložilo okrajno glavarstvo Velikovec vlogo drž. posl. F. Grafenauerja, s katero prosi isti za podporo po povodnji Meže oškodovanega posestnika v Farski vasi in za pospešitev načrta za regulacijo Meže.

O tem se naznanja poslancu sledeče: Da bi se o priliki oškodovanja po vodi napravila kaka akcija o tej nadlogi, ni povoda, ker se za državne odpomočke (Notstandsmittel) sme prositi le povodom razširnih elementarnih škod in le tedaj, če je obstanek oškodovanih brez zunanje pomoči v nevarnosti. Ti pogoji se ne nahajajo v pričujočem slučaju.

Istočasno je deželni odbor naprošen, vplivati na to, da pride zadeva o regulaciji Meže v prihodnjem deželnozbornem zasedanju v razpravo.

C. kr. deželni predsednik:
Heinl r.

Od deželnega odbora je dobil poslanec dobesedno v slovenščino preveden odlok z dne 28. decembra 1907, št. 20.932:

Blagorodnemu
gospodu Franc Grafenauerju,
državnemu in deželnemu poslancu
v Mostah,
p. Brdo pri Šmohorju.

(Proti povračilu certifikata) se z ozirom na dopis z dne 26. novembra 1907 poroča, da bo prišla zagraditev Bele po krajevnem zavarovanju v okraju Žitaravas in vasi Mlinče pri zopetnem sestanku deželnega zbora v razgovor.

C. kr. deželna vlada je bila naprošena, da povzroči začetek, da se sprejme uravnava in so se zlasti potrebne varstvene priprave pri Mlinčah v nujno obravnavo s posebnim poudarkom priporočile.

Pristavi se, da je bilo že s tuuradnim odlokom z dne 18. novembra 1907, št. 18.731, preiskava na licu mesta zapovedana in se je 4. in 5. grudna l. l. po privzetju župana občine Žitaravas in deležnikov izvršila.

Od koroškega deželnega odbora.

Deželni glavar:
Goessl r.

Oba odloka objavimo dobesedno zato, da naše ljudstvo izve, da naš poslanec tudi razen deželnozbornih zasedanj ne drži rok križem na hrbtu, ampak da — dela v prid svojih volilcev, kar mu je le mogoče. Objavimo odloke pa tudi raditega, da prizadete občine tudi storijo svojo dolžnost v tej velevažni gospodarski zadevi in tako z združenimi močmi dosežemo, kar kot davkoplačevalci opravičeno terjati smemo, si že dolgo časa želimo in tudi krvavo potrebujemo. Dolžnost naših županov pa je sedaj, da se v tej velevažni zadevi izkažejo kot resnični goreči in previdni zastopniki svojih občin in taktni varuhi svojih občanov.

Kako vzgajajo na Nemškem v šolah.

Prišla mi je v roke knjiga „Učne poskušnje za zemljepis Evrope“ od H. Itschnerja. Že na drugi strani čitaš z velikimi črkami, da je mož pisal knjigo vedno „misleč na večjo Nemčijo“, prav tako kakor ga je učil nemški modroslovec Schoppenhauer, ki pravi: „Tudi po zemljepisu se začne zavedati narod samega sebe.“ Povsod v knjigi se res spominja nemškega naroda, ga slavi nad vse druge narode — zakaj? Zato, da vzbuja v srcih malih svojih učencikov v ljudski šoli narodni ponos. In ko ga je vzbudil, potem jim pokaže tiste narode, ki utegnejo nevarni biti Nemcem in jim pove takoj, kako se moreje ubra-

nuti te nevarnosti. Nemci in Nizozemci, pravi, imajo nevarnega tekmeča, Ruse, ki se najbolj množe med vsemi narodi; Nemci se pomnože za 13% na leto. Rusi pa najmanj 16%. Zdaj se pa pogovarjata učitelj in učenec:

Učenec: Potem se moramo pa varovati.

Učitelj: No, zdaj še ni nevarnosti, pa bode že prišla, saj so Rusi že pokazali, da sovražijo Nemce.

Učenec: Uničili so nemštvo v obmorskih deželah skoraj docela.

Učitelj: Pa tudi Slovani se borijo proti Nemcem.

Učenec: Čehi, Poljaki in Slovaki (bržčas je hotel reči Slovenci).

Učitelj: Zato znajo priti hudi časi. Ako se bраниamo sami proti temu velikemu slovan-skemu valu, nas zna požreti. Ali ne kaže, da se torej za časa vsi združimo?

Učenec: Seveda, vsi germanski narodi se morajo združiti.

Učitelj: Pa to še ne bo tako hitro. Da bi se le že vsaj Nemci vsi združili.

Učenec: Nemci, Nizozemci, nemški Švicarji in nemški Avstrijanci.

Učitelj: Nizozemci in nemški Švicarji bi morali biti prvi pri nas. Kaj pa bi se zgodilo z ostalimi Švicarji?

Učenec: Kar govori francoski, pride pod francosko vlado. Italijani pa pod italijansko.

Učitelj: Ampak Avstrijo bi bilo veliko težavnejše razkosati.

Učenec: Kaj naj počne cesar? On je sicer Nемеc, pa bi mu ostala jedva četrtina dežele.

Učitelj: Glejte torej, kako težavno je že, če hočete združiti samo Nemce. Vendar se trudi za to združenje pri nas mnogo ljudi že sedaj. Ustanovili so svoje društvo, ki mu pravijo „Vsenemška zveza“. In res smo prišli že za korak naprej, četudi le za majhen korak: za pismo plačaš le 10 vin. in za dopisnico le 5 vin. in če gresta tudi v najskrajnejši kot Avstro-Ogrske. Kaj naj bi se zgodilo zdaj zanaprej?

Učenec: Enkrat smo že rekli, da naj bi stala poštarina na Nizozemsko tudi le 10 vin. in tako tudi v Švico. Koj potem bi se naj odpravila colnina v te države, da bi imeli samo eno veliko nemško carinsko zvezo (z Avstrijo, Švico in Nizozemsko); najprej je ustanoviti tako veliko narodno-gospodarsko ozemlje. — O združenju vseh Germanov pa govore dotlej skoraj le pesniki in učenjaki, posebno pa pesniki, saj ti vedó najbolje, da smo z njimi enega srca in ene misli. Posebno sta dva vrla pesnika, eden Danec, drugi Norvežan, katerih drame se v naših gledališčih igrajo. Ta dva se trudita najbolj. Take težnje imenujemo „pangermanizem“. — Misliti moramo torej vedno, da smo prvi v Evropi in ne smemo pozabiti na prihodnost.

Učenec: Skrbimo, da nas Slovani ne premagajo. Ta misel mora pač združiti vse Germane. „Že zdaj pa se trudijo mnogi za združenje vseh Nemcev.“

Zadnji odgovor učencev je končni nauk, ki ga naj učenec nese s seboj iz šole v življenje: Misel na eno samo združeno Veliko Nemčijo, da, na še večjo združeno Germanijo, mu je vsajena v srce in ta ideja druži rod za rodom v naraščajočim „Alldeutscher Verband“ in nje člani se razkrope po Avstriji in vsak na svojem mestu deluje kot iskren apostol vsenemštva in dokazuje bratcem v Avstriji, kako bodo v sedmih nebesih, ako se združijo z brati Nemci, ne umejo pa, da res združeni nemški narod ne more imeti dveh glav, nego da mora izginiti slabejša vladarska rodbina, ali pa zatirajo dinastični čut, slikajoč slavo Hohenzollerja in ponižujoč Habsburžane. Zbirajoč se na slavje Viljema II. delajo veleizdajske dovtipe, češ, da plačujejo „die ange-

stammten Steuern dem vorgeschriebenen Herrscherhause!“

In pri nas? Sram nas mora biti! Slovensko deco v koroški šoli mučijo z zgodovino in slavo vseh nemških junakov, z nemškimi pripovedkami in ji more narodni čut, ter vcepilajo nemško-narodno mišljenje. Kje bi si upal naš učitelj brez nevarnosti govoriti o domačih junakih, pripovedovati otrokom pravljice in pripovedke domačih krajev! Še tega ne sme, da bi omenjal, da so na Koroškem Slovenci, da so Sloveni tudi na Štajerskem in Kranjskem; k večjemu jih omenja, češ, da so razen Nemcev tukaj tudi ljudje, ki govore tuj jezik. — Kam tiramo? Skrajni čas je že, da vzame avstrijska vlada veliko železno metlo in pomete iz naših spačenih šol ves tisti gnoj, ki so ga tja navlekli „šolniki“ nemški in nemščurški le zato, da „tudi tusem more pognati ošabno drevo vsenemškega stremljenja zdaj in zdaj kolikor mogoče novih korenin“. Proč z vzganjem za mater Germanijo — uči naj nas ona knjiga, da bomo mogli zatreti vsako nevarnost, ki preti nam in Avstriji, le po tisti poti, po kateri hodi učitelj zunaj na Nemškem, odločno in brez strahu vzgajaj šola pri nas Slovence in Avstrijce — pa se bo kmalu posušilo mnogo — pangermanskih korenin!

Vabilo

na

shod

katol.-polit. in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem,

ki se bo vršil

v nedeljo dne 2. februarja, ob 4. uri popoldne v Podsinnjivasi pri Gašparju.

Govorita g. državni poslanec Grafenauer in g. dr. Brejc. Pridite v ogromnem številu!

Odbor.

Koroške novice.

Koroški deželni zbor bo skoro gotovo sredi junija sklican h kratkemu zasedanju. Pričakujemo, da pride v deželni zboru še pred koncem njegovega zasedanja v razgovor razširjenje volilne pravice za deželni zbor.

Hranilnica in posojilnica v Spod. Dravogradu je poslala na upravništvo našega lista 26 kron z izjavo: 26 K se doda v odgovor „Koroševim“ spletkam v podporo „Mira“.

Pri drsanju utonil. Zdravnik dr. Hock iz Beljaka, ki je obrnil katoliški cerkvi hrbet, se je 26. t. m. odpeljal iz Beljaka v Krivo vrbo ob Vrbskem jezeru na drsališče. Prišel je na tanek led in se je pogreznil v vodo in utonil. V sredo so našli njegovo truplo. Žalostna smrt!

Razpisana je služba okrajne babice za Možico z letno plačo 110 K. Znanje slovenščine se zahteva. Prošnjo je treba vložiti do konca svečana.

Celovec. (Akademija slovenskih bogoslovcev.) Zaključili smo s predavanji za prvo polovico šolskega leta v naši akademiji. Pogled na delo, dovršeno v prvem šolskem polletju mora razveseliti vsakogar; kajti v kratkem času treh mesecev se je delalo marljivo in veliko doseglo. Delokrog „Slovenske akademije“ je bil sicer vsestranski; kakor rdeča nit pa se opaža skozi celo naše delovanje veliko zanimanje za socialno vprašanje. Posledica tega se vidi v velikem številu predavanj socialne vsebine, kar gotovo popolnoma odgovarja zahtevam časa: duhovniku mora biti socialno delo del njegove duhovno-pastirske službe! — Govori, dovršeni v prvem tečaju, so bili naslednji: tov. Šenk je poročal o prvem hrvaško-slovenskem vsedijskem kat. sestanku v Zagrebu; tov. Wastel: Socialne naloge kmetijskih občin; tov. Mörtl: Delavsko vprašanje in krščanstvo; tov. Kašl: O descendenčni teoriji; tov. Weiß: Socialni demokratje in njih program; tov. Razgoršek: Kako delajo na Koroškem za kmeta Nemci, kako Slovenci; tov. Katnik: Kakšna naj bi bila družina po nauku socialnih demokratov; tov. Ožgan: Kako mora ravnati mladi gospodar z dolгови, ki jih prevzame s posestvom; tov. Razgoršek: Kmetijstvo in veda; tov. Štritof: Narodnost v katol. cerkvi; tov. Rudl: Sedma mednarodna umetniška razstava v Benetkah; tov. Koch: O položaju narodne šole v Št. Rupertu pri Velikovcu; tov. Truppe: Vzroki modernega ženskega gibanja; tov. Žel: Skrb za mladino; tov. Mente: Duhovnik in kmet; tov. Stich: O agrarnem vprašanju; tov. Mikula: Kako vpli-

vajo dobre in slabe knjige na človeka; tov. Jastrobnik: Slabo čtivo — posledica nenravnosti mladine; tov. Starc: Kaj mora znati dandanes kmet; tov. Nagelschmied: Naše šolstvo. — Posameznim predavanjem je sledila sorazmerno z vsebino daljša, oziroma krajša debata.

Celovec. (Influenca) hudo razsaja po našem mestu. Zadnji čas se je govorilo po mestu, da je obolelo na tej „favš“-bolezni okoli 4000 ljudi.

Celovec. (Berite!) Zvečer je bilo. Setal sem se še nekoliko po Živinskem trgu. Izza oglami pride nasproti neznan mož mlajših let. Pozdravi me (v nemškem jeziku) ter prosi male podpore, rekši, da je „wanderburš“. Že sem z roko segel v žep, ko opomni on, da je „pristen Nемец“. Hotel je s tem dodatkom očividno vzbuditi v meni večjo darežljivost. Vprašam ga, zakaj mi to pripoveduje. Odgovori mi: „Tako dolgo sem že na potovanju in pridem iz x na Bavarskem. Spotoma sem čital več nemških časnikov, iz katerih vseh sem dobil sliko, da je Koroška nemška dežela, Celovec pa popolnoma „štranddeutsch-fortschrittlich“ mesto. Torej upam, da jaz Nемец med Nemci ne bom poginil. Prosim torej...“ — Poučil sem ga, da stvar drugače stoji; da se celovški nemško-nacionalni listi debelo lažejo glede obstoja Slovencev; da je celo Celovec dvojezično mesto ter da ima ravno pred seboj — koroškega Slovenca. Čudom se je čutil, to slišavši, se opravičeval, da on dežele ne pozna in je le verjel, kar je v teh časnikih čital. Pač je že nekaj slišal „o par bindišarjih“ na Koroškem, pa nič kaj lepega... — Dal sem mu nekaj drobca v dokaz, da pravi Slovenec ne sovraži ne Nemca, ne človeka druge narodnosti, pač pa krivice, katerih nam ravno Nemci največ prizadenejo. — **Nauk:** Grozno velik je vpliv časnikov. S tisto vnemo, s katero se moramo postaviti v bran slabim časnikom, z isto moramo pa tudi neutrudljivo razširjati časopise naših načel. Koroški Slovenci: Na delo za „Mir“!

Pokrče. (Pogreb.) Sijajen pogreb smo imeli zadnji ponedeljek. Nesli so k zadnjemu počitku Primoža Karpf, p. d. Habnarja v Čanjivasi. Spomina in posnemanja vredno je bilo pri tem pridnem gospodarju to, da si je pridelal samo pri svojem srednjevelikem gospodarstvu tisočake.

Pokrče. (Pogreb in še nekaj.) 27. prosinca smo pokopali ubožca Janeza Orel. Zadnje leto je doslužil svoje šestdeseto leto v nepretrgani službi pri gospodarjih grabštanske občine. Vse svoje moči je daroval kmečkemu stanu, v trudu in trpljenju na polju in hlevu je on preživel 60 let. Na zadnje je onemogel. — Prijeti je moral za beraško palico! Vse njegove prošnje pri grabštanskem županu za kako malenkostno podporo so bile bob v steno. In grabštanska kmetijska podružnica, kateri načeluje baron Gutmanstal, in katera bi mu lahko priskrbela starostno premijo za onemogle posele, se tudi ni ganila. — Pa bo kdo vprašal, zakaj si sam ni kaj prihranil? Treba je vedeti, da je, dokler je bil mlad in čil, dobival 25—35 goldinarjev na leto, sedaj pa, ko so poselske plače tako imenitne, so ga šteli že k „starim futrovcem“, ki imajo to prednost, da smejo za manjšo plačo pri hiši vse oskrbeti.

Št. Tomaž. (Nagla smrt) je prehitela Terezijo Wornig p. d. Hafnerco v Čilbregu in njeno sestro Ano Roseger. Nekaj časa sem ste že obe boleli na pljučnem kataru. V nedeljo zvečer pa se je Hafnerca počutila bolj slabo; zato so hoteli poslati v ponedeljek zjutraj po duhovnika, toda zjutraj ob 1/5. uri so jo našli že mrtvo. Šli so poklicati njeno sestro, pa — kako se prestrašijo, ko so tudi to našli v postelji mrtvo. „Nagle in nepredvidene smrti reši nas, o Gospodi!“ Hafnerca je bila stara 63 let, njena sestra pa 65 let. Pogreb je bil v sredo dne 29. januarja ob veliki udeležbi ljudstva. N. v. m. p.!

Timenica. (Nesreča.) Gostilničarka Pečnica je na veži padla tako nesrečno, da si je zlomila nogo. Naše sožalje!

Zabiče pri Grabštanju. (Nesreča.) Petnajstletni služeci deklici je po lastni nepredvidnosti zmečkal gepelj dva prsta na roki. Siroto so prepeljali v bolnišnico v Celovec.

Medgorje. (Smrtna kosa.) Dne 20. t. m. je bila pokopana Jera Mark, p. d. Oratnica, v Običah. Bila je mati sedmerih otrok, a več kakor štiri leta bolelna na sru in pljučah. Dosegla je starost blizu 68 let. Naj počiva v miru. — Leta 1907 je tu umrlo 5 ljudi, v Podgradu 8; rojenih je bilo 10 otrok (od teh 3 nezakonski), v Podgradu 7 (od teh 1 nezakonski); poročanih je bilo tukaj 6 parov.

Velikovec. (Odmevi — misijona.) Razno se govori sedaj o našem misijonu. Socialni demokrati so slišali „politične pridige“ p. Abel-na, vkljub temu, da ni bil tukaj. Naši „pristni“ načeljni pa ravno radi tega cerkvenih govorov niso

poslušali, ker so bili strogo verski in ne politični. „Allg. Bauernzeitung“ z dne 29. nov. 1907 je pisala iz Velikovca to-le: „Ne onečaščajte (namreč duhovniki) sami hiše božje, potem se bo zopet staro in mlado bližalo hiši božji, tudi tisti, ki ste jih davno iz cerkve pognali, ves izobražen svet.“ Po teh besedah smo pričakovali, da bo ves Velikovec kar trumoma zahajal v cerkev, kjer so pridigovali sami trdi Nemci, krvni bratje velikovških Nemcev (?), ki namenoma niso vlačili politike v cerkev, možje učeni, da jih je treba iskati. Ti niso „onečaščevali hiše božje“, in vendar se ni „bližalo hiši božji ne staro ne mlado“ in tudi ne „ves izobraženi“ velikovski „svet“. Velikovski vsenemci, ali poznate tiste, ki jih je Kristus imenoval farizeje?

Velikovec. (Naš Nagele.) Ptujška giftna krota hvali našega Nagela, kako jo je zasolil v državnem zboru Grafenauerju. Kdor bere ta odgovor Nagelov, pač na prvi mah spozna, da diši po pivovarni. Naš Nagele je pač vreden brat bivšega poslanca Sajfrica. Nagele pravi med drugim: „Pribijem, da se razlikuje koroška ljudska slovenščina popolnoma od pisne nove slovenščine.“ Kako pa vi, gosp. Nagele, to veste, ker ne znate ne „koroške ljudske slovenščine“ ne „pisne nove slovenščine“, saj ste na svojem volilnem zborovanju v Št. Petru na poziv, da bi govorili tudi slovenski, rekli, da ne znate! In dandanašnji svet vendar drugega ne veruje, kakor to, o čemur je sam prepričan. Kaj ne, gosp. Nagele, beseda kakor „Hirti“, „Hiesl“, ali velikovski „kuten tok“, „kut namt“, „gema mähnen“, „mir saima“, „pödn böschn“, „plossfüssat gen“ itd., to se pa od pisne vaše nemščine popolnoma nič ne razlikuje? Človek, ki zna samo pisмено novo nemščino in sliši ljudi tako govoriti, misli, da je zašel med same Botokude. „Le črevlje sodi naj kopitar!“

Velikovec. (Novi najemnik.) Dosedanji najemnik v „Narodnem domu“, g. J. Lučovnik, je kupil gostilno pri „Tigru“, kamor se je preselil zadnje sredo dne 15. t. m. „Narodni dom“ pa je dobil novega najemnika, in sicer g. Andr. Sterže-ta. Njegova solidna gostilniška postrežba je znana, ker je bil že tudi poprej gostilničar. Izvrševal bo v „Narodnem domu“ vse tisto, kar njegov prednik, torej gostilniško in mesarsko obrt. Kakor želimo g. J. Lučovniku na njegovem novem mestu mnogo sreče, tako, pa še bolj priporočamo gosp. A. Sterže-ta, od katerega pričakujemo, da bo solidno in dobro postregel v vsakem oziru poštenim gostom bodisi Slovincem bodisi Nemcem. Zlasti naj bi se ravnali Slovenci in Slovenke po geslu: „Svoji k svojim“ in obiskovali radi in v obilnem številu našo narodno gostilno „Narodni dom“ (prej Aufmuth). Opozarjamo tudi tujce sobrate, da se oglašajo v naši gostilni v spodnjih poštnih ulicah in naj ne prezrejo napisa: „Narodni dom“!

Djekše. (Kmetijsko društvo.) Znani učitelj, g. Vinko Šumi, ki je nastavljen in plačan kot potovalni učitelj za slovenski del Koroške in ki je pri zadnjih državnozborskih volitvah neumorno agitiral za nemško-nacionalnega poslanca Nageleta v Velikovcu, je ustanovil tudi na Djekšah posebno kmetijsko društvo, s katerim hoče poloviti slovenske kmete v politično bankerotni tabor naceljnov. Mi bi bili z ustanovitvijo takih društev prav zadovoljni in jih naravnost želimo in bi jih ne prenehali hvaliti, če ne bi vedeli, da je njih pravi namen politični lim za revne slovenske kmete, in če ne bi jih ustanavljali naši zagrizeni nasprotniki, ki imajo predvsem politične ne pa gospodarske namene.

Iz Št. Petra na Vašinjah. (Kmečki shod.) V nedeljo 26. t. m. se je vršil pri nas kmečki shod, katerega so se udeležili izključno le kmetje, da se pogovorijo o ustanovitvi novega kmečkega društva. Če se je proti nekmetom nekoliko ne-taktno postopalo, je tega le kriva neizurjenost zborovalcev, voditi shode. Hoteli so biti enkrat kmetje sami med seboj. Sklicatelj shoda p. d. Dular, je poudarjal potrebo neodvisnega kmečkega društva, v katerem se bodo kmetje združeni potegovali za svoje pravice. Poudarjal je posebno potrebo šestletne šole z nedeljsko nadaljevalno šolo, v kateri naj se mladina posebno izuri v tistih predmetih, ki so posebno kmetu potrebni, da se odtegne postopanju in pijančevanju, kateremu se posebno ob nedeljah vdaja. Sploh se njegov program nič ne razlikuje od krščansko-socialnega. Ponujena pravila vovbrskega „Bauernvereina“ se niso sprejela, ker so strankarska. Če bo nameravano društvo res tako neodvisno in nestransko, kakor je pokazal pripravljajni shod, moramo njegovo ustanovitev le pozdraviti. Ta shod nam je pa zlasti dva pojave pokazal, ki se jih mora vsak prijatelj kmečkega ljudstva veseliti. Prvič smo videli, da se začenja naš kmet zavedati svoje moči in spolnovati, ker ni več hlapec gosposke, temveč, da on gospodo preživlja,

katoličana in Avstrijca. Rekel je, da ne sovražimo Nemcev, zahtevamo pa, da nam ne kratijo naših pravic, in da jih ne hodijo krast več k nam Slovencem, kakor so to uganjali do zdaj. Skrajni čas je že bil, da se je po izgledu delavcev zavedlo naše kmečko ljudstvo in se poslužilo svojih pravic. Nadalje je razložil vzroke, da je vstopil v „Slovenski klub“ in da se ima k temu zahvaliti za vidne in nevidne svoje uspehe. Povedal nam je o tistih 146 milijonih, ki jih je dobila država od nesrečnega žganja. Ima res milijone, toda ima jih le v nesrečo milijonov, ki so zdravje, rodbinsko srečo, čast in premoženje potopili v žganju. Zato pa proč z žganjem v zaprtih posodah, ven ž njim iz mešanih trgovin. Davek naj bi bil samo eden, in sicer dohodninski, potem bo manj dela in manj uradnikov; plačujejo naj tisti, ki imajo in rovaajo po denarju, in ki jim je plačevanje sedanjega davka le nekaki šport. Kmet že itak komaj diha, pa ga še dolžijo, da je on kriv vse draginje. Koliko časa in dela in truda potrebuje, da se živinčeta pobježi za en cent in koliko dobi kmet za en cent mesa! 70, največ 80 kronic. Če bi delavci kupovali od kmeta, porcija mesa bi jih stala 20 vinarjev. Veliko smeha je povzročilo, ko je pripovedoval o razgovoru z nekim socialnim demokratom, češ, da kmet nima samo ene glave v hlevu, ampak 10 do 12. „Kaj pa ste vi“, ga vpraša. „Kovač“. Dobro, zakaj pa nimate vi samo kladiva v kovačnici? Kakor vi ne morete delati samo s kladivom, tako ne more izhajati kmet samo z enim živinčetom ali dvema. Razložil nam je še pogodbo z Ogrsko in koristi, ki nam jih je prinesla, govoril obširno o planinskih pašah. Tudi g. dr. Brejca je v tem oziru dal natančna pojasnila. Po govoru se je več kmetov kakor Jan. Wieser iz Strugarjev, Wieser-Šašle iz Košenavre, Male-Špicar iz Brod itd. priglasili k besedi in mu obrazložili svoje težnje. Gospod poslanec je obljubil, da stori vse, kar bo v njegovi moči. Nato prevzame besedo g. dr. Brejca, ki je čisto po svoje vzel na rešeto hinavsko in potuhnjeno odiranje delavstva od strani socialne demokracije. Nekateri demokrati so gotovo še prvokrat slišali, kaka nezmisel je rdeča enakost, deljenje premoženja ali lastnine, zakaj se potegujejo za prosto ljubezen, prosto šolo, zakaj mlatijo samo po katoliški duhovščini, ki je sploh drugače ne imenujejo kot farje, in zakaj se ne spravijo tudi čez judovske milijonarje, ki imajo po 40 milijonov letnih dohodkov, ne da bi s prstom zmigali zanje. Nihče mu ni mogel ugovarjati in se spuščati v debato, dasiravno je gospod govornik nasprotne večkrat izrecno povabil na govorniško bojišče. Govoru je sledilo burno odobravanje. Gosp. J. Arnuš prebere nato sledečo zaupnico:

„Na shodu pri Kajzru dne 26. jan. 1908 zbrani volilci odobravajo postopanje poslančeve v državnem zboru, se mu zahvaljujejo za njegov možati in jedrnat govori z dne 19. dec. 1907, ter ga pozivljajo, da vstraja na tem potu in še zanaprej brez ozira in brez usmiljenja razkriva škandalozne razmere, ki vladajo semtertja v naši deželi, tako v narodnem kakor tudi v gospodarskem in javnopравnem oziru.“ Se soglasno sprejme.

Tudi g. dr. Brejca kot duševnemu očetu in voditelju koroške politike izreče g. Arnuš najtoplejše zahvalo za njegov trud, čemur seveda vsi z navdušenjem pritrjujejo. Bog živi g. dr. J. Brejca in g. Grafenauerja! Hvaležni smo se vračali domov. Sociji, naš poslanec je bil tukaj, vašega pa še ni bilo, poslal je drugega, pa tudi v parlamentu ni ust odprl — dasiravno so prej lagali, da pride on. Zopet le laž!

Dholica. „Šulverajnske“ vžigalice se prodajajo malone povsod v našem kraju, in sicer že dokaj časa. Ne vemo, ali so res tako vneti za nemško stvar ali pa so le dobili od „Schulvereina“ nalog razpečevat to maloveredno robo, zato ker smo dobili tudi od šulverajna nekaj grošev za podporo pri zidanju nove šole. Slovenci, zapomnimo si besede pametnega Nemca: „Verflucht sei die Nation, welche unterdrückt“ in: „wehe der Nation, welche sich nicht wehrt“ (Proklet bodi narod, ki zatira in gorje narodu, ki se ne brani). Kar nas je zavednih Slovencev, si bomo dobro premislili, komu bomo nosili trdo prisluzene slovenske groše. Drugim Slovencem pa kličemo: kupujte le vžigalice „Družbe sv. Cirila in Metoda“. Še nečesa ne smem pozabiti. Za ubožne otroke imajo tukaj tudi pozimi neko „Suppenanstalt“, gotovo dobra naprava, samo da „župca“ gotovo diši po tujih groših.

Dvor. V preteklem letu 1907 je bilo v naši župniji rojenih 33 (* leta 1807 = 21) otrok, in sicer 25 (* 20) zakonskih in 8 (* 1) nezakonskih. Poročenih je bilo 15 (* 8) parov. Umrlo pa je 21 (* 38) oseb, 3 (* 23) otrok in 18 (* 15) odraslih.

Zahomec. (Si hočemo sami sebi splesti bič?) Čujte, kaj smo vse še dočakali pri Zili! „Die Burschenrunde“ na lep slovenski Zilski Bistrici napravi v nedeljo 26. prosinca „Sänger- und Gailtaler-Trachtenkränzchen“. Kako se strinja to z našim popolnoma slovenskim značajem ljudstva! V celi Bistrici ni rojenega Nemca razven našega šulmastra. Od tega se dajo naši fantje, med njimi celo boljši fantje, voditi! Res obžalovanja vredni! Preobleči hoče naš šulmašter slovensko Bistrico v nemško. Napravil bo vsa mogoča društva, in s tem bo dosegel znabiti kmalu kako „miešlo“. In „Trachtenkränzchen“! Ali naj služi naše slovensko dekle z lepo slovensko nošo Nemcu, nemčurstvu in ponemčevanju? Dalje je napisano v vabilu: „Das Reinertägnis wird zur Gründung eines Volksbildungs-Fondes verwendet“. Naši ljudje naj dajo denar za društvo, ki nam bo sovražno. Zavedni Slovenec in Slovenka! Ne verjamem, da boš dal v ta popolnoma ponemčevalni namen kronico iz svojega žepa. Bilo bi to sramotno za zavednega Slovence in zavedno Slovenko! Ne boš storil tega, če si le količkaj zaveden. Slovenec se naj veseli podomače s Slovencem, in najbolj prijetno mu bo. Kaj bi se štilili k nasprotnikom, ki se nam na skrivaj posmehujejo, da se jim damo tako za nos voditi. Pridite vsi raje na našo slovensko veselico, ki jo priredi naše slov. kat. izobraž. društvo dne 9. svečana, na kateri se bo lahko vsak, star ali mlad, pošteno zabaval in veselil, kronico pa bo daroval sebi in narodu v prid. Slišal bo domačo govornico, ne pa tisto spakedrano mešanico, kakršno imamo pričakovati na nebojtreba nemški veselici. Kar nas je možatih, zavednih, se zahvaljujemo za „Einladung“.

Št. Danijel. (Grafenauerjev shod) v Št. Danijelu je imel lice narodnega praznika. Na visokem Št. Danijelu je bilo to prvo javno politično zborovanje. — Prostorji so bili natlačeno polni. G. poslanec, ki tako marljivo zahaja med svoje volilce, je poročal o delovanju državnega in deželnega zbora. — G. Vošpernik je govoril o šoli v verskem, gospodarskem in narodnem oziru in o zahtevi: „Slovenščina v vse urade!“ — G. Erat je izpodbujal zborovalce k političnemu združevanju in k pristopu k političnemu društvu. — G. župnik Serajnik je poročal o čudnem postopanju šolskih oblasti glede strojninske šole, ker še dosedaj niso določile za to šolo šolskih učnih knjig. Slovenskih se boje kakor miš mačke, nemških si pa ob značajnosti ljudstva ne upajo uvesti. Koroške šolske oblasti nočejo v šolah svetlobe. Sicer imajo šolska poslopja okna, pač pa naj ne bi smela priti luč slovenskim otrokom v glave. Čudne šole! — Sprejela se je soglasno in z velikim navdušenjem resolucija:

1. Shod obsoja postopanje c. kr. šolske oblasti na Koroškem, ki vsiljuje Slovencem ponemčevalne šole in najodločneje zahteva za koroške Slovence šole, v katerih se bodo poučevali slovenski otroci v materinem, njim umljivem jeziku;

2. shod izreka vrlim Strojancem v njihovi opravičeni zahtevi po slovenski šoli svoje simpatije;

3. shod zahteva šestletno kmetskimi potrebami primerno ljudsko šolo, zahteva pri šolskem pouku in vzgoji več ozira na stanovsko kmetsko izobrazbo, triletno nedeljsko šolo in prosi gosp. poslanca, da v tem zmislu deluje še zanaprej.

G. poslancu se je izrekla za njegovo delovanje zahvala in zaupnica.

Tako govore naši ljudje, to so zahteve koroških Slovencev, g. Nagele v Velikovu!

Zahvala.

V imenu naše tako bogato obdarovane šolske mladine se vdano podpisano šolsko vodstvo vsem preblagim slovenskim rodoljubom in rodoljubkinjam za vse za našo božičnico podarjene preobilne darove v blagu, posebno pa v denarju najprisernejše zahvaljuje in kličo: Bog povrni vse stotero!

V Št. Rupertu pri Velikovu, dne 28. prosinca 1908.

Vodstvo „Narodne šole“.

Cerkvena poročila.

Obvestilo č. duhovščini. Ker se bo blago za prihodnjo razstavo cerkvenih oblačil v avgustu t. l. že sedaj nakupilo in se bodo začeli parametri takoj izdelovati, se preč. gg. duhovniki in cerkveni predstojniki prosijo, da svoje želje glede podpore ubogih cerkev prej ko mogoče naznanijo. Cerkve, v katerih se goji bratovščina vednega čiščenja, pridejo pri sicer enakih razmerah najprej v poštev; vendar pa se bo oziralo

tudi na druge cerkve, kolikor bodo pripuščala sredstva. Podružnice in kapele pridejo šele v drugi vrsti v poštev. Med letom bo društvo gratis-oblačila oddajalo le proti povračilu lastnih stroškov. V slučaju potrebe se je treba obrniti naravnost na društveno predstojništvo, Lidmankyjeva ulica števil. 5.

Društveno predstojništvo.

Književnost.

Knjige „Slov. Šolske Maticice“ za l. 1907 so ravnokar izšle. Poverjenik za Koroško je g. prof. Apih v Celovcu. Gg. učiteljem in častiti duhovščini to prepotrebno panogo v slovenskem slovstvu najtopleje priporočamo.

Pouk zaročencem in zakonskim. Sestavil Janez Zabukovec, župnik. Knjiga je v drugi izdaji, pomnožena, deloma predelana, lahko umljiva in edina te vrste med Slovenci. Ima tudi večjo in lepšo obliko nego prva izdaja. Knjiga se dobi v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani in stane vezana 1 K 40 vin. Čast. duhovščini, vsem zaročencem in zakonskim jo najtopleje priporočamo.

Poglavje za delavce.

Ljubi „Mir“! Sprejmi sledeče pismo iz Guštanj. Dunaj se je otresel judovskih krempljev, Avstrija se je zbudila iz spanja ter je na vse zadnje le zapazila laške izdajalce v Trstu, Hrvatje kažejo fige Ogrom, veliko moč imajo že verni Slovenci na Štajerskem, Goriškem in Kranjskem, po celem Koroškem vstajajo verni Slovenci ter mečejo povsod nesramni nemško-nacionalni jarem na tla. Le Guštanj spi naprej svoje spanje nepravičnega. Samo Guštanj se zdi mrtev! Guštanjčani, kje ste? Vzbudite se! — Ste delavci? Dobro: Glejte na Podljubelj! — Odtod se svetlika strokovno delavsko društvo! — Glejte v Bistrico v Rožu! G. Fausta boli glava. Delavstvo stoji na nogah in že govori: „Mi smo mi“!! V Guštanju je vse drugače: Tam je a in b in tudi ž uradništvo! — Kdo sme misliti v Guštanju? Le uradniki, v prvi vrsti Marišler! — Kdo ima občino? Uradniki! — Kdo določa župnika? Uradništvo! — Kdo sme prosto voliti? Uradništvo! — Večina prebivalstva pa so kmetje in delavci! Otroci so skoraj izključno slovenski, šola pa je nemška! Zdaj ves Guštanj in okolica čaka na novega gospoda župnika. — Eno bo potrebno. Demokratizirati bo treba tudi Guštanj! — Delavci in kmetje, vi morate dobiti prvo besedo povsod. Česa vam je treba? — Društva in ničesar drugega. — Kaj vas reši? Morda nemško-nacionalna požarna bramba ali petje? — Jekleno delavsko društvo in kmečka organizacija! — Vse drugo je za špas in za nič! — Ne imejte železa samo v rokah, ampak tudi v glavi! Železna volja delavska in kmečka bo zmagala! Kdo bi bil tako strahopeten? Začeti je treba, in vse bo šlo. Ta nasvet vam pošlje

koroški ljudski prijatelj.

Društveno gibanje.

Sodalitas ss. C. J. Prihodnji četrtek, dne 6. februarja, se vrši ob 1. uri popoldne sestanek sodalitete presv. srca Jez. v prostorih delavskega društva v Celovcu. Poročata g. dr. J. Arnejc o pravilih in namenu sodalitete, g. Fr. Smodej nadaljuje svoj referat. — To naznanilo velja kot vabilo. Vsak duhovnik je s tem priščno vabljene na sestanek.

Slov. kršč.-soc. „Zvezi“ za Koroško je pristopilo (št. 14.) „Slov. pevsko in izobraževalno društvo „Zvezda“ v Hodišah“. — Zvezina društva, ki želijo k svojim prireditvam od „Zveze“ govornikov, prosimo, da nam to najmanj teden dni prej javijo, da nam bo mogoče potrebno ukreniti in si delo razdeliti. — Naš naslov je: „Slov. kršč.-soc. „Zveza“ za Koroško“, Celovec, Kosarnske ulice 30, I.

Velikovec. (Veselica.) Dne 9. febr. t. l. priredi izobraževalno društvo „Lipa“ predpustno veselico, in sicer ob 1/4. uri popoldne v „Narodnem domu“. Na sporedu je: Tamburanje, petje, dve šaloigri in srečelov (tom-bola). Slovenci in Slovenke že sedaj opozarjamo in vabimo k veliki udeležbi. Po srečelovu je prosta zabava.

Odbor.

Encelnavas. „Kršč.-soc. ljudsko društvo za Vovbre, Št. Štefan in okolico“ priredi dne 2. februarja 1908, to je na Svečnico, svoje mesečno zborovanje v gostilni pri Žnidarju v Encelnvasi. Posebno se vabijo udje iz Kloštra, Gor in Kleč.

Odbor.

Dobrlavas. Izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 2. svečana, popoldne po blagoslovu II. redni občni zbor. Vljudno se vabijo na zborovanje posebno vsi člani društva. Na sporedu

Slovenci, spominjajte se Velikovške šole!

Loterijske številke 25. januarja 1908.

Gradec 64 51 8 50 74
Dunaj 73 63 84 1 43

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili in okolico, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, bo imela svoj

redni občni zbor

dne 2. februarja 1908, ob 3. uri popoldne, v hranilničnih prostorih v Št. Štefanu na Zili pri „Korperju“.

Dnevi red:

1. Poročilo načelstva o delovanju zadruga v letu 1907.
2. Odobrenje računskega zaključka ter posvetovanje o razdelitvi čistega dobička.
3. Čitanje revizijskega poročila „Zadružne Zveze“ ter ukrepi vsled istega.
4. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Vabilo

k

rednemu občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice za Št. Lenart pri sedmih studencih in okolico,

ki se bo vršil v torek dne 11. februarja 1908, ob 4. uri popoldne pri Majerču v Št. Lenartu.

Dnevni red:

1. Poročilo o delovanju in odobrenje računskega zaključka za leto 1907.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Čitanje revizijskega poročila „Zadružne zveze“ ter ukrepi vsled istega.
4. Volitev načelstva in računskega pregledovalca in njega namestnika.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Vabilo

k

rednemu občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice v Tinjah,

kateri se bo vršil v petek, dne 14. svečana 1908, ob 10. uri predpoldne v posojilnični pisarni (proštniji).

1. Poročilo o delovanju hranilnice in posojilnice l. 1907 in odobrenje računskega zaključka za l. 1907.

2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev novega odbora.
4. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Postavno zavarovano. Vsako ponarejanje kaznivo!

Edino pristen je Thierry-jev balsam

z zeleno znamko „redovnica“. Cena: 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika specialna steklenica s patent. zamaskom K 5.—

Thierryjevo centifolijsko mazilo proti vsem se tako starim ranam, vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklinama vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3.60 se pošlje le proti povzetju ali denar naprej. Obe domači sredstvi sta povsod znani in slovita kot najboljši.

Naročila se naslavlja na:

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.

Brošura s tisoči originalnih pisem gratis in franko. V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah in medicinskih drogerijah.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem mojega rajnega, nepozabnega moža

Valentina Varha p. d. Kuharja,

ki so se v tako obilnem številu udeležili njegovega pogreba, izrekam v svojem in vseh sorodnikov imenu najprisrčnejšo zahvalo; zlasti se zahvaljujem preč. g. župniku za ganljive nagrobne besede, preč. gg. Lučovniku in Linasiju, cerkvenim pevcem in njihovemu vodju za nagrobno, odboru „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“, ki je poslal na pogreb svojega zastopnika, in šolskemu vodstvu, ki se je s solarji udeležilo pogreba.

Šmarjeta v Rožu, 26. jan. 1908.

Žalujoča žena.

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska tovarna orožja

Peter Wernig,

c. in kr. dvorni založnik v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Naznanilo za podrejene podjetnike in akordante!

Pri zidanju Széklerželeznice med Déda-Gyergyószentmiklós potrebujem okoli 20 poštenih podrejenih podjetnikov za delo v kamenolomih, pri od- in dovažanju zemlje in pečin. Kdor želi prevzeti taka dela, naj se prijavi v moji pisarni v Budimpešti V., József-tér 4. Delavci morajo začeti z delom deloma takoj, deloma v februarju. Maksim. Schiffer, dipl. inženir, Budimpešta.

Učenca,

zmožnega slovenskega in nemškega jezika, s primerno šolsko izobrazbo, sprejme takoj v svojo trgovino

Franc Sadnikar,

trgovec z železnino v Celovcu, Burggasse št. 8.

Razpis

stavbinskih del pri popravu cerkve, župnišča in gospodarskih poslopij v Kotmarivasi: V svrhu popravil del pri cerkvi, župnišču in gospodarskih poslopij v Kotmarivasi se bo v ponedeljek, dne 10. svečana 1908, ob 1. uri popoldne vršila v tamošnjem župnišču ofertna obravnava. Stavbinska dela, ki se bodo oddala samo enemu podjetniku, so sledeče proračunjena:

1. Zidarska dela K 2156.—
2. Tesarska dela „ 3257.06
3. Kleparska dela „ 965.20
4. Mizarska, steklarska in ključarska dela „ 1640.—
5. Lončarska dela „ 100.—
6. 15% draginjska doklada „ 1217.74
7. Za popravo skednja „ 1000.—
8. Za kritje cerkve in stolpa z eternitom „ 2400.—

Skupaj K 12736.—

Varščina znaša 10% proračunjenega zneska torej K 1273.60. — Podrobni proračun je na razpolago v župnišču v Kotmarivasi vsaki dan izven srede in petka.

Načelnik stavbinskega odbora:
Jožef Mandl.

Največja trgovina te stroke:

Modnega in manufakturnega, tu- in inozemskega blaga, zmerom najnovejše.

Največja zaloga tudi za prodajanje na debelo za trgovce še vedno po starih cenah, četudi se je blago podražilo. Za ženinine in neveste zmerom najnovejše blago. Cene brez konkurence.

Vsi uslužbenci znajo slovenski.

Anton Renko, lastnik trgovine, Celovec, vogel Kramerjeve ulice in Novi trg.

Izvrsten trgovski pomočnik

25 do 28 let star, samskega stanu, ki je slovenskega in nemškega, če mogoče tudi italijanskega jezika, v besedi in pisavi popolnoma zmožen, se sprejme v večji tovarni. Zanj je upanje, da pride pozneje na potovanje.

Obširne ponudbe s fotografijo in prepisi pričeval se naj pošljejo pod

„W. N. 958“ na Rudolfa Mosse, Dunaj I.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

4 ¹/₂ %

od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnica v Spljetu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplačevanje po K 8.— za komad.

Tiske srečke s 4% obrestui. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.